

Нека кажемъ тукъ нѣколко думи за габровската чета.

Габровскитѣ съзаклетници, следъ като се научили на 28 априлъ, че въ Панагюрище било вече обявено възстанието, избрали си за воевода Цанко Дюзтабановъ и решиха да възстанатъ на 1 май. Сборенъ пунктъ за възстанитѣ билъ опредѣленъ Габровския манастиръ, гдето на 1 май вечерята се събрали отъ града и околнитѣ села 219 души. На 2 май дружината, следъ като се черкувала, се раздѣлила на 7 части и презъ Червенъ-брѣгъ потеглила на западъ къмъ Севлиевския балканъ, гдето предполагала, че ще се срещне и съедини съ дружината, която щѣла да се образува отъ севлиевци и селяни отъ селата: Батошово, Ново-село и Кръвеникъ.

Следъ първата престрелка, обаче, на възстанитѣ при Червенъ-брѣгъ съ охраната на турската поща, която последнитѣ нападнали, по-вечето отъ момчетата се разколебали напустнали дружината и си отишли по домоветѣ, а въ дружината останали само 94 души.

Отъ Червенъ-брѣгъ възстанитѣ потеглили за с. Топлешъ, гдето обѣждали и презъ колибитѣ Деледжеци и Руйчевци се отзовали на Моравешката стена, гдето вечеряли и преспали.

На 3 май възстанитѣ преминали презъ колиби Бойновци и достигнали до мѣстността „Завой“, гдето се установили. Тукъ дружината се увеличила още съ 11 възстаника, доведени отъ Гавраилъ Крѣстевковъ, който донесалъ и знамето на габровската чета. Следъ туй цѣлата дружина се раздѣлила на две отдѣления: първото подъ началството на Цанка Дюзтабанова потеглило презъ с. Дебелъ-дѣлъ и Гжбени за Батошово, а другото — подъ водителството на Георгия Бочаровъ — презъ с. Купенъ, Тумбалово и Стокитѣ сѣщо за Батошово.

Страшно въодушевление и революционенъ пламтъкъ завладѣлъ въ тоя моментъ възстаналитѣ батошовски и габровски юнаци! Всѣки очаквалъ съ нетѣрпение и жаръ минутата, когато ще се срещне съ петѣковния душманинъ и примѣри силитѣ си За неуспѣхи и горчиви разочарования никой дори и не помислялъ.

Нѣкои отъ по-буднитѣ и войниственно настроени момчета, особено отъ габровската чета, до тамъ отишли въ своето патриотическо увлечение, че поискали да си окървяватъ ножоветѣ съ мѣстния кехая-турчинъ Хасанъ-ага, който, благодарение на енергичното застъпничество на кмета Тихолъ Радоевъ, е билъ спасенъ отъ посичане. При все това, единъ отъ екзалтиранитѣ габровски момци успѣлъ да му разцѣпи ухото съ ятагана си. За тая си постыжка пос-